

۵۵۵
۲۵۶
خاتم
واجب فراموش شده

«در اثبات وجوب نماز برای فرج امام زمان ارواحنا فدا»

رفیع الدین سید بهر رفی

سرشناسه : رفیعی، رفیع الدین سید جعفر، ۱۳۴۹.
 عنوان : واجب فراموش شده: در اثبات وجوب دعا برای فرج امام زمان ارواحنا فداه
 تکرار نام پدیدآور: رفیع الدین سید جعفر رفیعی
 مشخصات نشر: قم: یاران قائم علیه السلام، ۱۳۹۷.
 مشخصات ظاهری: ۲۵۶ ص.
 بهاء: ۲۵۰۰۰ ریال شابک: ۵-۲۸-۸۸۹۵-۹۶۴-۹۷۸
 وضعیت فهرست نویسی: فیفا
 یادداشت: عنوان دیگر: اثبات وجوب دعا برای فرج امام زمان ارواحنا فداه
 یادداشت: کتابنامه به صورت زیر نویس
 موضوع: دعای امام زمان (عج)
 موضوع: دعاها - خواص
 موضوع: دعا، تأثیر
 موضوع: مذهب
 ده بندی کنگره: ۲۰۱۳۹۷، ۷۲۴/۲۲۲۴ BP
 رومانیایی: ۲۹۷/۴۶۲
 شماره مدرک: ۴۹۸۱۴۶۱

واجب فراموش شده

در اثبات وجوب دعا برای فرج امام زمان ارواحنا فداه

نویسنده: رفیع الدین سید جعفر رفیعی
 ناشر: یاران قائم علیه السلام
 نوبت چاپ: ۱۳۹۸/۱
 شمارگان: ۵۰۰ نسخه
 قیمت: ۲۵۰۰۰ ریال
 شابک: ۵-۲۸-۸۸۹۵-۹۶۴-۹۷۸

مرکز پیش:

جعفران / مقابل درب ۶ / مجتمع ۱۵ شعبان / طبقه همکف

نمایشگاه کتاب خورشید آل یاسین

فروش تلفنی: ۰۹۱۲۱۵۳۵۰۹۹

هزینه ارسال پستی رایگان به تمام نقاط کشور

البدایہ
بہ منتظرین و ارقیٰ ظهور امام زمان علیہ السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنِي نَفْسَهُ وَ لَمْ يَتْرُكْنِي
عَذْبَانِ الْقَلْبِ • الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ أُمَّةٍ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي مِنْ
سَائِرِ الْأُمَمِ • الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَقَّلَ رِزْقِي عَلَى يَدِهِ
وَلَمْ يَجْعَلْهُ فِي أَيْدِ النَّاسِ • الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَتَرَ
ذُنُوبِي وَ لَمْ يَفْضَحْنِي بَيْنَ النَّاسِ
اللَّهُمَّ الْعَنِ الْجِبْتَ وَالْعَاغُوتَ

مقدمه

تردیدی نیست که دعا، از عبادات های بزرگ است و آثار فراوانی دارد و ما در این رساله در مقام اثبات وجوب و تکلیفی بودن آن در امر ظهور و فرج حضرت بقیة الله ارواحنا فداه می باشیم.

گفتنی است که جهان آفرینش بر پایه اسباب و مسببات می باشد و پیدایش هر پدیده مشروط به وجود شرایط و زمینه های آن است. طبق آموزه های دین مقدس اسلام (که عقل نیز آن را تأیید می کند) دعا یکی از اسباب و زمینه های تحقق پدیده ظهور می باشد.

به عبارت دیگر امر ظهور وابسته به تحقق شرایط و زمینه ها می باشد و دعا به عنوان جزء علت یکی از اسباب تعجیل در فرج است و جزء فعل و عمل مؤمن می باشد، لذا دعا برای فرج و ظهور امام زمان علیه السلام از باورهای قلبی

و تکلیف های عملی یک فرد مسلمان است که در قیام به آن باید اهتمام ورزد و آن را سبک نشمارد. این تکلیف الهی در منظر بعضی از مجتهدین صاحب فتوی از تکالیف واجب است که به هیچ نحو ساقط نمی گردد و تارک آن مستحق عذاب سخت در دنیا و آخرت می گردد همانند فریضه نماز که یک تکلیف واجب الهی می باشد و به هیچ عنوان از مکلف ساقط نمی گردد و مکلف نباید منتظر آثار این فریضه در زندگیش باشد که اگر اثری از این تکلیف ندید آن را ترک کند، بلکه این فریضه (نماز) چه اثر داشته باشد و چه نداشته باشد باید مکلف آنرا بپا دارد، همچنین است دعا برای فرج که به هیچ عنوان از مکلف ساقط نمی گردد چه این فریضه اثر داشته باشد یا نداشته باشد به این معنا که دعا به هدف اجابت مقرون گردد و ظهور موفور السرور آن حضرت محقق شود یا امر ظهور به تأخیر افتد، وظیفه مکلف در هر صورت دعا کردن است.

در فتوای دیگر از علماء و مجتهدین امر دعا برای فرج و ظهور امام زمان علیه السلام از مستحبات مؤکده آمده است که ترک آن بدون عذر شرعی خود یک نوع هتک و سبک شمردن تکلیف مستحبی است که تارک آن نیز به جهت تعدد در ترک یک امر استحبابی دارای عقاب و عذاب می باشد.

شایان ذکر است با کمال تأسف این فریضه الهی (وجوب دعا برای امام زمان علیه السلام) به فراموشی سپرده شده تا جایی که مجتهدین صاحب فتوی نیز که معتقد به وجوب یا استحباب آن هستند در رساله های عملیه خود از این امر و تکلیف (وجوبی یا استحبابی) غفلت کرده اند و ذکری از آن به میان

نیاورده اند! بدین جهت است که مسلمانان به این تکلیف و فریضه الهی راهنمایی نشدند و قیام به عمل آن ننموده اند.

و حال آنکه در جای خود مبرهن است که "انتظار ظهور امام زمان علیه السلام" که داخل در اصل امامت و ولایت می باشد از افعال تکلیفی نیز است، لذا بر هر فرد مسلمان واجب و لازم است که این اصل را در اعتقادات قلبی خود بگنجانند و با اعمال و کردارهای خود آن را آشکار نمایند. بدین جهت نیز هست که در روایات فرموده اند: «افضل اعمال امت انتظار فرج است»^(۱) و حال آنکه "انتظار" امری قلبی است پس اینکه می فرمایند "افضل اعمال" اشاره به این حقیقت دارد که "انتظار" امری قلبی و تکلیفی است که با اعمال و جوارح آشکار می گردد، یکی از راه های آشکار نمودن آن دعا برای فرج و ظهور می باشد.

اگر در ماهیت و شکل دعا برای فرج دقت شود می بینیم که دعا برای فرج بهترین شیوه اظهار انتظار می باشد که تجلی گاه درخواست و نیاز به کمال عبودیت و بندگی است. لذا در روایات آمده است: «افضل اعمال امت انتظار فرج است» و اگر مشکلات روزمره بشر را در نظر بگیریم می بینیم عمده آن ها به خاطر فراموشی و یا بی توجهی به امام زمان علیه السلام است که این فراموشی موجب مشکلات و سختی های طاقت فرسای بشری و ظلم و ستم نمودن برخی به برخی دیگر شده است.

و با جرأت می توان گفت حتی دلیل فراموشی قیامت نیز که موجب جرأت

یافتن انسان ها بر گناه می شود، بی توجهی و غفلت از یاد آن حضرت است. یکی از فوائد مهم دعا برای فرج که عقل و نقل بدان اتفاق دارند و آن را یکی از اسرار عبادتها به شمار آورده اند، تأثیر آن بر قلب و جوارح است، زیرا از هر عبادتی در قلب اثری حاصل می شود که از آن در روایات به نقطه سفید و سیاه در دل تعبیر شده است^(۱) به این معنا که بین ظاهر و باطن، غیب و شهود انسان یک ارتباط و علاقه ای نهفته است و آثار هر یک و افعال و حرکات یکی بر دیگری سرایتی عظیم و تأثیری شگرف دارد و این مطلب هم برهانی است و هم وجدانی، لذا دعا برای فرج نیز این گونه است که در روح و قلب اثر گذاشته و حالت انتظار را تقویت می بخشد و در نهایت همانند نقطه سفید همه قلب را فرا می گیرد و در جوارح تأثیر گذاشته و باعث کنترل اعضا و جوارح می گردد و انسان از بسیاری از زشتی ها و رذائل اخلاقی اجتناب و دوری می کند، و به عبارت دیگر با روی آوردن به انسان کامل، خود نیز به سوی کمال به حرکت می افتد.

نهایتاً می توان نتیجه گرفت که با توجه به اهمیت و سفارش قرآن و ائمه اطهار علیهم السلام "انتظار و دعا برای فرج"، بهترین عبادت ها و بهترین وسیله تقرب به سوی خدای تعالی می باشد که در اثر آن خط مشی زندگی مؤمن تعیین می گردد و ترک آن کم کم منجر به ترک اعمال صالحه و بی توجهی به آن ها و در نهایت به ترک صراط مستقیم دین که همان ولایت اهل بیت علیهم السلام است، خواهد انجامید.

پس معلوم می شود هرکس که ترک دعا برای فرج می کند هم گرفتار گناه می شود و هم به دام های اعتقادی شیاطین جنی و انسی می افتد.

برخی از کارشناسان دینی معتقدند دعا و انتظار در انسان امید به زندگی را تقویت می بخشد و در مبارزه با مشکلات روزمره یاری می دهد.

پیشرفت سریع و پیچیده تمدن مادی و در عین حال بی توجهی به ارزش های مذهبی و دینی، هر روز بیش از پیش برای افراد و مجامع بشری اضطراب های جدید و مرض های روحی جدیدی بوجود آورده است. مبرهن است که یک انسان نامتعادلی که در اثر دوری از معصوم علیه السلام به انواع گرفتاری ها، نگرانیها، نیازها و مشکلات عذیده زندگی و به ناهنجاریهای روحی روانی دچار شده نهایتاً به یک نوع یأس گرفتار می گردد و امید به زندگی معنوی و مادی را از دست می دهد، لذا دست به بزرگترین جنایت های تاریخ بشری می زند و از درک فیوضات کامل هستی و رحمت بیکران الهی محروم می گردد. ولی انسان منتظر با دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام که برای حضرتش انتظار می کشد خود را در مقابل هر عاملی که قصد به خطر انداختن دین و دنیای او را دارد تا وی را به بردگی بکشاند، می ایستد و تا سر حد شهادت جلو می رود.

این رساله بیشتر در مقام تبیین حکم و جوبی "دعا نمودن برای ظهور و فرج" است تا مؤمنین به این تکلیف الهی، همانند سایر فرایض الهی مثل فریضه نماز به نحو وجوب نگاه کنند و عمل نمایند و خود را جزء منتظرین واقعی قرار دهند و از فیوضات مادی و معنوی آن بهره مند شوند، به امید اینکه روزی این

تکلیف الهی در رساله های عملیه مجتهدین وارد شود و مؤمنین بیشتر متوجه این حکم الهی گردند.

البته به طور کلی باید توجه داشت هرچند دعا و درخواست از حضرت حق، در تسریع فرج بسیار مؤثر است، ولی آنچه مهم تر می باشد و جزء تکالیف وجوبی هر مؤمنی نیز می باشد، آن است که شیعیان و عاشقان، حقیقت انتظار را در زندگی خود جاری کنند، بدین معنی که سعی کنند حقیقتاً دستورات اسلام را عمل نمایند و با تلاش در تهذیب نفس و خدمت به مردم لیاقت یاری حضرت را کسب نمایند و برای امر فرج زمینه سازی کرده و مردم را برای پذیرش حرکت عدالت خواهانه حضرت آماده سازند.

در خاتمه عاجزانه از خوانندگان گرامی درخواست می کنم این حقیر و والدینم را نزد آن امام مهربان یاد کنند و از جانب حقیر به آن حضرت عرضه بدارند: «کلبکم باسط ذراعیه بالوصید»^۱

رفیع الدین سید جعفر رفیعی

۱. کلبهم باسط ذراعیه بالوصید (سوره کهف، آیه ۱۸)